

راش

هدیه محیط‌زیست ایران

ستاره سینمای ایران، این سال‌ها در بطن مهم‌ترین فعالیت‌های زیست‌محیطی کشور بوده، آن‌هم بدون هیاهو و تبلیغات، چیزی که بسیار مورد علاقه چهره‌های معروف در فضای مجازی است، این‌که بدون اطلاع از يك حوزه‌ای مدام دربارهٔ آن اظهار نظر کنند، اما هدیه تهرانی نه‌تنها يك فعال واقعی حوزه محیط‌زیست است، بلکه در پیشبرد بهبود اوضاع محیط‌زیستی کشور همیشه پیش‌رو بوده است.

از حمایت تمام قدش در نجات یوز ایرانی بگیرد تا حضورش در کمپین مردمی نجات خلیج گرگان، این حضور واقعی وقتی مهم‌تر جلوه می‌کند که بدانیم محیط‌زیست حوزه مورد علاقه بسیاری برای چهره‌های مشهور برای «شوقا» و «پژ دادن» شده است.

حالا هم نام این ستاره دهه هفتادی سینمای ایران پای نامه‌ای دیده می‌شود که در اعتراض به عملکرد دولت در مورد محیط زیست امروز منتشر شده است؛ نامه‌ای که در آن جمعی از فعالان و دوستداران و استادان حوزه محیط زیست خواسته‌اند با توجه به عملکرد ضعیف دولت عنوان «محیط‌زیستی‌ترین دولت پس از انقلاب اسلامی» را از آن پس بگیرند. آنها در این نامه، رویکرد بازی با الفاظ و سرد دادن شعارهای زیست‌محیطی از سوی این دولت را نوعی توهین به شعور مردم و دلسوزان محیط‌زیست دانسته‌اند.

«قطار آن شب»

در مسیر جشنواره کودک

بهروز رشاد، تهیه‌کننده سینما از حضور فیلم سینمایی «قطار آن شب» به کارگردانی حمیدرضا قیطی در جشنواره کودک خبر داد. بهروز رشاد، تهیه‌کننده سینما در گفت‌وگو با مهر درباره زمان اکران فیلم سینمایی «قطار آن شب» گفت: ما برای این اثر درخواست پروانه نمایش داده‌ایم و در نظر داریم آن را در سی و دومین جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان شرکت دهیم. از سوی دیگر مشغول رابزنی با پخش‌کننده‌های مختلف برای اکران قطار آن شب هستیم، از همین رو فکر می‌کنم بهترین زمان نمایش این فیلم فصل پاییز است. زیرا در این بازه زمانی مدارس باز هستند و کودکان و نوجوانان و خانواده‌ها می‌توانند به تماشای آن بنشینند. او افزود: «قطار آن شب» يك فیلم خانوادگی است، اما متأسفانه برخی فکری می‌کنند چون بازیگران و محوریت این فیلم، کودکان و نوجوانان است چنین فیلم‌هایی تنها به مخاطبان کودک و نوجوان تعلق دارد در حالی که داستان آن خانوادگی است و همه خانواده می‌توانند با آن ارتباط برقرار کنند.

مدیرعامل بانک قرض الحسنه مهر ایران:

کاهش نرخ سود در حال حاضر

تاثیری بر تولید ندارد

کاهش مطالبات معوق بانک‌ها از دولت و تسهیلات گیرندگان، کنترل تورم، ارائه مشوق‌های مناسب به سرمایه‌گذاران در بخش‌های مولد و صادرات و از همه مهم‌تر بهبود شرایط سیاسی و رفع یا گذر از تحریم‌ها از جمله عواملی هستند که می‌توانند موجب کاهش نرخ سود بانکی و به تبع آن نرخ سود تسهیلات بانکی شوند. مرتضی اکبری، مدیرعامل بانک قرض الحسنه مهر ایران اظهار کرد: در حال حاضر کاهش نرخ سود بانکی هیچ تاثیری بر رونق تولید نخواهد داشت و صرفاً بستری برای رانت‌های غیرعادلانه فراهم می‌کند.

بانک دی خدمت به جامعه هدف را وظیفه

شرعی و اخلاقی خود می‌داند

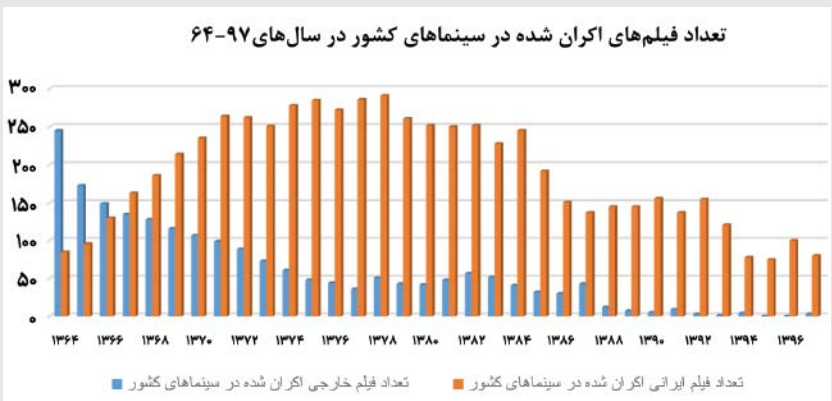
رئیس هیات مدیره بانک دی در حاشیه سفر به استان همدان با مدیرکل بنیاد شهید و امور ایثارگران این استان دیدار کرد. رضا سهم‌دینی رئیس هیات مدیره بانک دی که به منظور بازدید از شعبه همدان بانک دی به این استان سفر کرده بود در یک نشست صمیمی با دکتر ناصر عارف، مدیرکل بنیاد شهید و امور ایثارگران استان همدان براهتمام بانک دی برای خدمت‌رسانی مطلوب و شایسته به خانواده معزز شهدا و جامعه بزرگ ایثارگران تاکید کرد و گفت: در تمامی بانک‌ها خدمت به خلق از واجبات است و در بانک دی، خدمت به خانواده‌های معزز شهدا و ایثارگران را وظیفه شرعی و اخلاقی خود می‌دانیم.

عوامل تولید پویانمایی همیشه گمشده‌ای هست، عبارتند از: انیماتورها؛ مسعود صفری، هدی اثنی‌عشری، علی رفیع‌زاده، کانسپت؛ سیدمحمود جلالیه، مسعود صفری، استوری‌بورد؛ سیدمحمود جلالیه، ساخت دکور و غروسک؛ مسعود صفری، علی رفیع‌زاده، دستیار کارگردان؛ شیرین حسن‌پور.

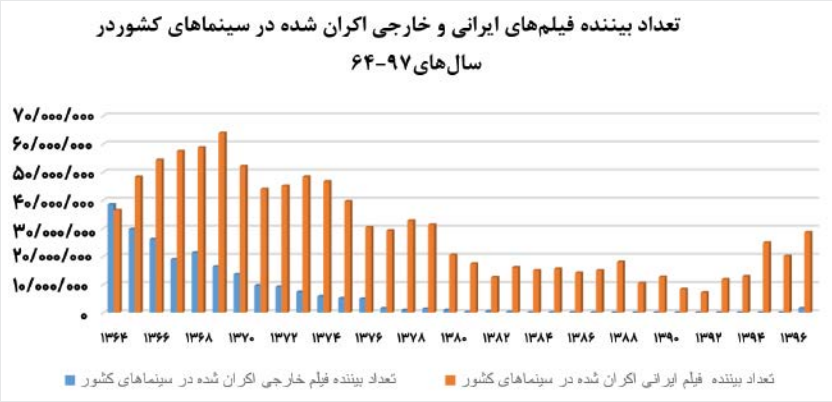
در خلاصه داستان این پویانمایی هشت دقیقه‌ای آمده است: «آب نیاز حیاتی ساکنین صخره است و تنها منبع آب در تسخیر مرد لجنی است، با کشته شدن سنجاقلک به دست مرد لجنی که تنها واسطه بین مرد درختی با آب و حیات است، مرد درختی از خود بی‌خود می‌شود و خود را به مخاطره می‌اندازد و باقی ماجراها.»

برد ۳ ساله و باخت ۳۱ ساله خارجی‌ها

به جز سال‌های ۶۴، ۶۵ و ۶۶ که سهم فیلم‌های خارجی در اکران داخلی از فیلم‌های ایرانی بیشتر بود، در باقی سال‌ها و تاکنون، بیشتر فضای اکران در اختیار سینمای ایران بوده و هست. یکی از دلایل اصلی آن سه سال حکمرانی فیلم خارجی در اکران، این بود که کشور هنوز در دوران جنگ و دفاع مقدس به‌سر می‌برد و تولید در سینمای ایران چندان پررونق نبود. برای همین نیاز بود که با نمایش فیلم‌های خارجی، کم و کاستی اکران داخلی رفع و رجوع شود. از سال ۶۷ و به‌ویژه با پایان جنگ، به‌تدریج تولید در سینمای ایران هم رونق گرفت و این رونق به اکران هم رسید. از همین سال سهم فیلم‌های داخلی از آثار خارجی در اکران پیشی گرفت و تا امروز هم این پیشتازی پابرجاست. سیاست‌های سینمایی درباره کاهش اکران فیلم خارجی به قدری قاطع و جدی به اجرا درآمد که حتی تماشاگرانی که در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ با تماشای فیلم‌های خارجی روی پرده سینماها خو گرفته بودند هم مجاب شدند دیگر توقع نمایش این آثار در اکران را نداشته باشند.

گرایش به تماشای فیلم ایرانی

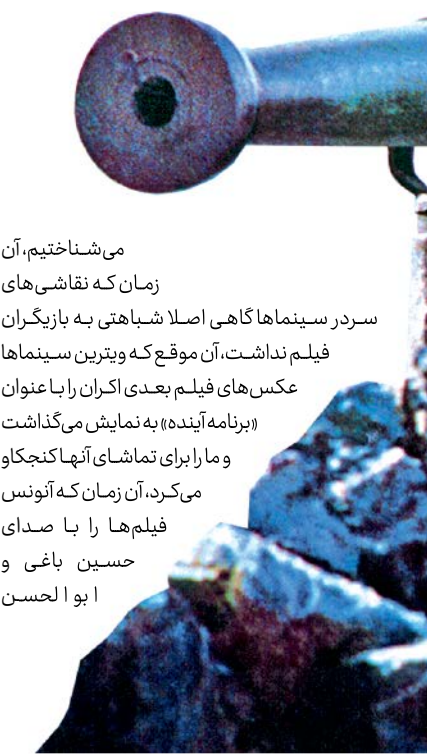

اگرچه فیلم‌های خارجی، سهم مهمی در اکران کشور به‌ویژه در همان دهه‌های ۶۰ و ۷۰ داشته، اما تعداد بیننده فیلم‌های ایرانی و خارجی موضوعی قابل بررسی است. درواقع لزوماً همه ۷۵۴ عنوان فیلم خارجی که از سال ۶۴ تا ۹۷ در سینماهای کشور اکران شد، اگرچه تماشاگرانی داشتند اما این‌طور نبود که نمایش آنها حتماً با استقبال و رضایت مخاطبان ایرانی همراه باشد. هرچند دراین جمع، تعدادی فیلم محبوب و پربیننده هم وجود داشت، اما مجموع این آثار مخاطبان بسیار کمتری نسبت به فیلم‌های ایرانی داشتند. به جز همان سال عجیب ۶۴ که سینمای ایران در اکران، تقریباً همه چیز را به سینمای جهان واگذار کرده بود و فیلم‌های خارجی سهم عجیب و غریبی در اکران داشتند، در باقی سال‌ها و از سال ۶۵ به بعد، تماشاگران همواره تماشای فیلم‌های ایرانی را به فیلم‌های خارجی در سینماها ترجیح دادند.

اینکه چرا میل و گرایش تماشاگران به فیلم‌های خارجی در سینماها به اندازه تماشای فیلم‌های وطنی نبوده، دلایل مختلفی دارد. شاید مهم‌ترین دلیل این مساله این باشد که معمولاً فیلم‌های درجه اول سینمای جهان راهی به اکران عمومی کشور پیدا نمی‌کردند و به جز مواردی استثنایی، بیشتر فیلم‌های خارجی که به نمایش درمی آمدند، فیلم‌های درجه چندم بودند. نکته دیگر این‌که بیشتر فیلم‌ها چون به دلیل عدم رعایت کپی رایت، به صورت قانونی و با کیفیت اصلی خریداری نشده بودند، کیفیت پایینی داشتند. به اینها بیفزایید میزان جرح و تعدیل‌ها را باعث می‌شد مخاطبان ایرانی با فیلم‌هایی قلع و قمع شده در روایت و صحنه‌ها روبه‌رو باشند. با این حال اگر گاهی اقبال و استقبالی هم وجود داشت، به دلیل کمبود سرگرمی‌های دیگر در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ بود. بنابراین در فقدان فیلم‌های خوب و باکیفیت خارجی، تماشاگران ترجیح می‌دادند همان فیلم‌های تولید داخل را ببینند. هرچقدر فیلم ظرفیت‌های بیشتری برای جذب مخاطبان داشت، طبیعتاً میزان استقبال و رضایت آنها هم بیشتر می‌شد. با تنوع سوره‌های در سینمای ایران از میانه‌های دهه ۷۰ به بعد و ساخت فیلم‌هایی با موضوعات مختلف، اقبال مخاطبان افزایش یافته و در این میان همان‌طور که در نمودار قابل مشاهده است، مخاطب ایرانی تقریباً به‌طور کامل از تماشای آثار خارجی در سینماهای کشور رویگردان می‌شود. هرچند در این سال‌های اخیر و به ویژه در دهه ۹۰، اساساً نه تعداد فیلم‌های خارجی در اکران قابل توجه است و نه نام فیلم‌ها باعث جلب توجه تماشاگران می‌شود. در این سال‌ها تماشاگران بهترین و به‌روزترین فیلم‌های خارجی را از اینترنت دریافت و در سینمای خانگی تماشا می‌کنند و دلیلی برای تماشای فیلم‌های ناموفق و نه چندان جذاب خارجی در سالن‌های سینما نمی‌بینند.

فلاش بك خاطره‌انگیز

آن سال‌ها که سینما رفتن، هنوز يك آیین بود و پرده‌های زرشکی پیش از نمایش فیلم‌ها باز و با پایان نمایش هم بسته می‌شد. آن موقع که سینما را با بوی ساندویچ

می‌شناختیم، آن زمان که نقاشی‌های

سردر سینماها گاهی اصلاً شباهتی به بازیگران فیلم نداشت. آن موقع که ویترین سینماها عکس‌های فیلم بعدی اکران را با عنوان «برنامه آینده» به نمایش می‌گذاشت و ما را برای تماشای آنها کنجکاو می‌کرد. آن زمان که آتونس فیلم‌ها را با صدای حسین باغی و ا بو الحسن

«آب» سوره شد

پویانمایی «همیشه گمشده‌ای هست» از تولیدات مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی به کارگردانی مسعود صفری به موضوع داستان آب می‌پردازد.

آن‌طور که ایستا گزارش داده، پس از طراحی شخصیت‌ها و استوری‌بورد و ساخت دکور همیشه گمشده‌ای هست، فیلم‌برداری این پویانمایی کوتاه آغاز شد.

«فرار به سوی پیروزی» یکی از موفق‌ترین و پر فروش ترین فیلم‌های خارجی در اکران داخلی است

نگاهی به سیر نزولی اکران فیلم خارجی در سینماهای کشور طی ۳۴ سال گذشته

فرار به سوی شکست

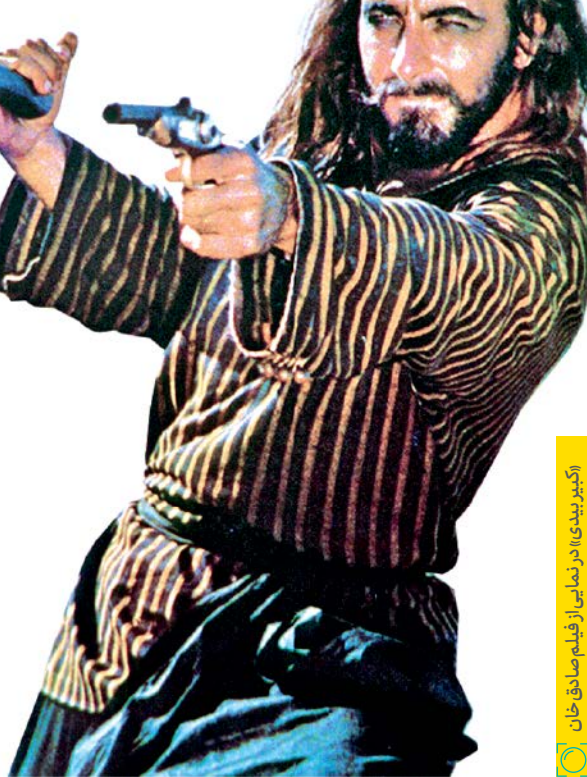
اگر اهل سینما هستید و سن و سالی از شما گذشته باشد، حتماً یادتان می‌آید که زمانی فیلم‌های خارجی هم جایی در اکران داشتند و هرموقع از سال که اراده می‌کردید، می‌توانستید به تماشای فیلم‌های خارجی در سینماها بروید. در دوران پیش از انقلاب کمپانی‌های فیلم‌سازی دنیا در ایران، دفتر و نمایندگی داشتند و مهم‌ترین و مشهورترین فیلم‌های جهان دوبله می‌شد و در برخی سینماهای کشور به نمایش درمی‌آمد. در دوران پس از انقلاب هم بعد از سپری شدن التهاب اولیه و بازگشایی سینماها، فیلم‌های خارجی سهم مهمی در اکران کشور داشتند و تماشاگران زیادی را به سالن‌های سینما می‌کشاندند و حالا رانینبید که دو فیلم خارجی به شکل غریب و مهجوری در دو سه سالن و دو سه ستانسی پراکنده روی پرده است.

به‌تازگی معاونت توسعه فناوری و مطالعات سینمایی، گزارش مبسوط و جامعی درباره ۳۴ سال اکران فیلم خارجی در سینماهای کشور (از سال ۹۷ تا ۶۴) تهیه کرده که مطالعه آمار و ارقام و داده‌های آن برای علاقه‌مندان سینما خالی از لطف نیست و حتی می‌توان با مرور اسم فیلم‌های خارجی به نمایش درآمده، کلی خاطره بازی کرد. مدیریت این پروژه را که زیرنظر علیرضا صدرالدینی صورت گرفت، محمود اربابی به‌عهده داشت و تهیه و تدوین آن را هم پانته‌آ خاموشی و زهره فتحی انجام دادند.

سیر نزولی

شاید مهم‌ترین نکته این گزارش، کاهش تعداد اکران فیلم خارجی در سینماهای ایران در طول این سال‌ها باشد که بسیار محسوس است. وقتی بدانیم که تعداد فیلم خارجی به نمایش درآمده در سال ۶۴، ۲۴۵ فیلم و در سال ۹۷، تنها سه فیلم بود، به این روند و سیر نزولی پی می‌بریم. تعداد فیلم خارجی اکران شده از سال ۶۴ تا ۹۷ از این قرار است: سال ۶۴ (۲۴۵ فیلم)، سال ۶۵ (۱۷۳)، سال ۶۶ (۱۴۹)، سال ۶۷ (۱۳۵)، سال ۶۸ (۱۲۸)، سال ۶۹ (۱۱۶)، سال ۷۰ (۱۰۷)، سال ۷۱ (۹۹)، سال ۷۲ (۸۹)، سال ۷۳ (۷۳)، سال ۷۴ (۶۱)، سال ۷۵ (۴۸)، سال ۷۶ (۴۶)، سال ۷۷ (۳۶)، سال ۷۸ (۵۱)، سال ۷۹ (۴۳)، سال ۸۰ (۴۲)، سال ۸۱ (۴۸)، سال ۸۲ (۵۷)، سال ۸۳ (۵۲)، سال ۸۴ (۴۱)، سال ۸۵ (۳۲)، سال ۸۶ (۳۰)، سال ۸۷ (۴۳)، سال ۸۸ (۱۲)، سال ۸۹ (۷)، سال ۹۰ (۵)، سال ۹۱ (۹)، سال ۹۲ (۲)، سال ۹۳ (۱)، سال ۹۴ (۴)، سال ۹۵ (صفر)، سال ۹۶ (صفر) و سال ۹۷ (۳).

خوب خارجی به شکل کنترل شده، اتفاقاً به اکران داخلی هم کمک می‌کند و به آن رونق می‌دهد و در فیلمسازان ایرانی برای ساخت فیلم‌هایی متنوع و قابل رقابت با آثار خارجی ایجاد انگیزه می‌کند.

«کپی‌برداری در نمای از فیلم صادق خان